

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
végzése**

Az ügy száma: Kfv.I.37.411/2023/3.

A tanács tagjai: Dr. Mudráné dr. Láng Erzsébet a tanács elnöke;

Dr. Banu Zsoltné dr. Szabó Judit előadó bíró;

Dr. Hajnal Péter bíró;

Dr. Heinemann Csilla bíró;

Huszárné dr. Oláh Éva bíró

A felperes: Felperes1

Cím2

A felperes képviselője: Felperesi képviselő

eljár: Dr. Tóth T. Zsolt ügyvéd

Cím3

Az alperes: Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság

Cím5

Az alperes képviselője: Dr. Konyhás Szilvia kamarai jogtanácsos

A per tárgya: idegenrendészeti ügygel kapcsolatos közigazgatási jogvita

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: a felperes 13. sorszám alatt

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: a Fővárosi Törvényszék 12.K.700.260/2023/11.
számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a felperes felülvizsgálati kérelmének befogadását megtagadja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A nemzetség állampolgárságú felperes részére, kérelmére - magyar állampolgárságú, 2010. április 17. napján született kiskorú gyermekére figyelemmel - 2018. június 7. napján kiállították az Azonosító1 számú, 2029. július 26. napjáig érvényes állandó tartózkodási kártyát.

[2] Az Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Megyei Regionális Igazgatósága (a továbbiakban: elsőfokú hatóság) hivatalból indított eljárásban - a felperes magyar állampolgár családtagjának, azaz gyermekének bejelentett lakóhelyén 2022. augusztus 3. napján tartott helyszíni ellenőrzés lefolytatása, ennek során a gyermek édesanyjának meghallgatása után - megállapította, hogy a felperesnek a magyar állampolgár gyermekével tényleges életközössége nem áll fenn, ezért a szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személyek beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi I. törvény (a továbbiakban: Szmtv.) 94. § (2) bekezdésének f) pontja, valamint (4) bekezdésének a) pontja alapján a felperes tartózkodási jogát igazoló okmányának, azaz tartózkodási kártyájának visszavonásáról rendelkezett. A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes a 2022. november 7. napján kelt 106-Át-45467/3/2021. számú másodfokú határozattal az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

[3] A felperes keresetet terjesztett elő az alperes határozatával szemben, kérte annak az elsőfokú határozatra kiterjedő megsemmisítését. Az alperes a védíratban a kereset elutasítását kérte.

A jogerős ítélet

[4] Az elsőfokú bíróság a 2023. április 18. napján meghozott 12.K.700.260/2023/11. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította, a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 88. § (1) bekezdésének a) pontja alapján. A jogerős ítélet

indokolásában rögzítette, hogy a felperes nem vitatta azon tényt, hogy magyar állampolgárságú gyermekével nem él egy, illetve közös háztartásban, s az sem volt vitatott, hogy a felperes tartózkodási kártyáját magyar állampolgárságú kiskorú gyermekére tekintettel állították ki, így az Szmvtv. 94. § (2) bekezdése szempontjából csak a felperes magyar állampolgárságú gyermekét lehetett figyelembe venni. Az Szmvtv. 94. § (2) bekezdés f) pontja szerinti magyar állampolgáron kizárólag azt a magyar állampolgárt lehet és kell érteni, akire tekintettel a felperes részére a tartózkodási kártyát kiállították. Rámutatott, hogy a felperes keresetében hivatkozott Kfv.II.37.885/2020/6. számú ítélet a perbeli ügyben nem alkalmazható, mivel ügyazonosság nem áll fenn. A hivatkozott ügyben a Kúria kifejezetten a felperesi, illetve kérelmezői pozíciót betöltő, tartózkodási joggal bíró, harmadik országbeli kiskorú gyermek viszonylatában tett megállapítást, míg jelen perbeli esetben a jogvita tárgyát nem egy harmadik országbeli állampolgár kiskorú gyermek tartózkodási joga megszűnése képezi, az eljáró hatóságok nem kiskorú gyermek tartózkodási jogát illetően folytattak le vizsgálatot, hanem a harmadik országbeli állampolgár apa tartózkodási joga visszavonására került sor.

[5] Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a magyar állampolgár gyermek édesanyja és a gyermek a felperessel gyakorlatilag semmilyen kapcsolatban nem áll, azzal, hogy a felperes legutóbb 2022. elején járt a gyermeknél utoljára. Rögzítette, hogy az alperes ezen megállapítását a felperes sem a közigazgatási eljárás során, sem a perben nem vitatta. Úgy ítélte meg, hogy az eljáró hatóságok jogszerű megállapításra jutottak.

A felülvizsgálati kérelem

[6] A felperes a felülvizsgálati kérelmében kérte a Kp. 121. § (1) bekezdése alapján a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, helyette jogszabályoknak megfelelő új határozat meghozatalát, a kereseti kérelemnek való helyt adást. A felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának aa), ab) és ad) alpontja, valamint a Kp. 118. § (1) bekezdésének b) pontja alapján kérte, továbbá a Kp. 50. § (1) bekezdésére és (2) bekezdésének a) pontjára hivatkozva azonnali jogvédelem keretében kérte a felülvizsgálati kérelem benyújtása halasztó hatályának elrendelését.

[7] A felülvizsgálati kérelemben előadta, hogy álláspontja szerint a jogerős ítélet sérti az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 2. § (2) bekezdés a) pontját, 62. §-át, a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény (a továbbiakban: Harmtv.) 87. §-át, 87/M. §-át, valamint a Kp. 85. § (5) bekezdését. Idézte a Kp. 118. § (1) bekezdés aa), ab) és ad) alpontjában foglalt rendelkezéseket, ezt követően kifejtette az általa állított jogszabálysértéseket. Ennek során hivatkozott a Kúria BH2021. 272. számú határozatára, a Gyermek jogairól szóló, New Yorkban, 1989. november 20-án kelt Egyezményre (Gyermekjogi Egyezmény), továbbá a joggyakorlat-elemző csoport álláspontjára, miszerint a vérségi kapcsolat igazolása esetén a hatóság nem vizsgálhatja a szülői felügyeleti jog gyakorlásának körülményeit. Ezt támasztja alá a Kúria Kfv.III.38.189/2016/7. számú ítélete is. Álláspontja szerint az alperesnek további cselekményeket kellett volna tennie a tényállás

tisztázása körében. Hivatkozott továbbá a családi élet és a magánélet tiszteletben tartásához fűződő jogok sérelmére.

A Kúria döntése és jogi indokai

[8] A felülvizsgálati kérelem befogadásának feltételei - a következők szerint - nem állnak fenn.

[9] A Kp. 118. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés értelmében a Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha:

- a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata
- aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása,
- ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,
- ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége,
- ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve
- b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés miatt indokolt.

[10] A Kp. 117. § (4) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni a kérelem befogadhatóságának okát, azonban annak fennállását bizonyítani és azt - a 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti ok kivételével - indokolni nem kell. A Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti ok esetében meg kell jelölni azt a közzétett kúriai határozatot és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér. A fél által megjelölt befogadhatósági okhoz a bíróság nincs kötve, így a Kúria a felperes által megjelölt, valamint a Kp. 118. § (1) bekezdésében szabályozott további befogadhatósági okokat is vizsgálta. A Kúria a befogadhatóság vizsgálata során a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott jogszabálysértésekről nem foglalhat állást, arra kizárólag a felülvizsgálati kérelmet érdemben elbíráló határozatban van lehetősége.

[11] A Kúria utal arra, hogy a Kp. 117. § (4) bekezdése nem teremt alanyi jogot a felülvizsgálati kérelem befogadására. A felülvizsgálati kérelemben nevesített befogadási okok alapján történik annak vizsgálata, hogy a konkrét ügyben felmerült-e olyan kérdés, amely a Kp. 118. § (1) bekezdésének rendelkezései körébe tartozik, ezáltal a felülvizsgálati kérelem befogadását és érdemi elbírálását megalapozza. Ezzel összefüggésben a Kúria kiemeli, hogy a befogadásról való döntés a jogegységi funkció egyedi ügyek intézésében történő ellátását szolgálja, így a befogadás körében az egyedi ügyben meghozott jogerős ítélet jogegységgel való kapcsolatát kell vizsgálni.

[12] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának aa) alpontjában meghatározott ok alapján, azaz a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében a befogadás akkor indokolt, ha a jogerős ítélet olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban a Kúria még nem foglalt állást, feltéve, hogy a jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdés vonatkozásában a bírói gyakorlat nem egységes, vagy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn. A joggyakorlat továbbfejlesztésének szükségességére figyelemmel a felülvizsgálati kérelmet a Kúria akkor fogadja be, ha a jogerős ítélet által felvetett elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat már kialakult és egységes, annak követése azonban a körülmények változására tekintettel nem támogatható (Kfv.I.35.542/2021/2., Kfv.VII.37.025/2021/2., stb.), az meghaladottá vált.

[13] A felperes a kialakult joggyakorlat körében alapvetően az Szmtv. 94. § (2) bekezdés f) pontjának alkalmazhatósága, továbbá a szülői felügyeleti jog gyakorlása körülményei vizsgálata körében hozott egy-egy kúriai határozatra hivatkozott. Azokkal összefüggésben a Kp. 118. § (1) bekezdésének b) pontját nem nevesítette befogadási okként, azonban - egyebek mellett - a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében kérte a felülvizsgálati kérelem befogadását. A jelen perben vitatott közigazgatási határozat az Szmtv. 94. § (2) bekezdés f) pontján alapul, amely törvényi rendelkezés alkalmazásával kapcsolatban a Kúria nem azonosított olyan jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdést, amelyben a bírói gyakorlat nem egységes, vagy a jogegység megbomlásának veszélye állna fenn, vagy a körülményekben olyan változások következtek volna be, amelyek miatt a kialakult gyakorlat meghaladottá vált volna.

[14] A felperes által hivatkozott BH2021. 272. számú határozat - amelynek alapját a felperes keresetlevelében is megnevezett Kfv.II.37.885/2020/6. számú kúriai ítélet képezi - befogadás alapjául nem szolgálhat, az elsőfokú bíróság a jogerős ítélet indokolásában részletesen rámutatott azokra a releváns elemekre, amelyek eltérése folytán ügyszabotosság nem áll fenn.

[15] A felülvizsgálati kérelemben nevesített Kfv.III.38.189/2016/7. számú ítélet és jelen perbeli ügy tekintetében szintén nem állapítható meg ügyszabotosság, a hivatkozott ítélet alapját képező ügyben az alperes az Szmtv. 14. § (2) bekezdése alapján hozott határozatot, amelyben megállapította, hogy a hivatkozott per felperese a családi kapcsolatot a tartózkodási jog megszerzése érdekében létesítette, a felperes nem gyakorolta szülői felügyeleti jogát, a gyermekével kapcsolattartási jogával nem élt és a gyermektartási kötelezettségének is csak részben tett eleget. Releváns tényállásbeli eltérés egyrészt az, hogy a hivatkozott perben nem az Szmtv. 94. § (2) bekezdés f) pontján alapult az alperes határozata, továbbá a felperes ott vitatta a kapcsolattartás hiánya körében tett megállapításokat, valamint a tényállás elemét képezte, hogy a felperes teljes hatályú apai elismerő nyilatkozatot tett, amely kapcsán a Kúria a Kfv.III.38.189/2016/7. számú határozatában arra mutatott rá, hogy az alperes meg sem kísérelte megdönteni, hogy vér szerinti szülőkről van szó (DNS vizsgálatot nem végeztetett), s az ítélet indokolásában elvi élel mondta ki, hogy vér szerinti szülői kapcsolat visszaélészerű létrehozása, ilyen esetben az Szmtv. 14. § (2) bekezdésének az alkalmazása fogalmilag kizárt. A felperes által a felülvizsgálati kérelemben nevesített, jelen perbeli ügy tekintetében ügyszabotosságnak nem tekinthető két kúriai határozat alapján sem állapítható meg

olyan körülmény, amely a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása érdekében a befogadhatósági ok fennállását megalapozná.

[16] A felperes által nevesített Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának ab) alpontja alapján, a felvetett jogkérdés különleges súlyára tekintettel a Kúria egységes gyakorlata szerint a felülvizsgálati kérelmet különösen akkor fogadja be, ha az nagy számban előforduló új típusú ügyben merült fel, azaz a vizsgált jogkérdés túlmutat a konkrét ügyön és a Kúria iránymutatása szükséges. Az ügy társadalmi jelentősége pedig különösen akkor minősül befogadási oknak, ha az adott jogkérdés a jogalanyok széles körét érinti. A befogadás azonban ezekben az esetekben is csak akkor indokolt, ha a Kúria az adott jogkérdésben korábban még nem foglalt állást közzétett ítélezési gyakorlatában. Jelen perbeli ügyben a Kúria értékelése szerint a felülvizsgálati kérelemben előadottak nem valószínűsítik azoknak az egyedi tényállású ügyön túlmutató súlyát, más jogalanyok jogi helyzetére való tömeges befolyást.

[17] A Kúria hivatalból megvizsgálta és úgy értékelte, hogy a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának ac) alpontja szerinti befogadási ok - az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége - nem áll fenn.

[18] A felperes a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának ad) alpontja szerinti befogadási okot a felülvizsgálati kérelmében nevesítette ugyan, azonban annak indokát a befogadási okok körében nem részletezte. A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának ad) alpontjához kapcsolódó, a befogadhatóságot megalapozó indokokat és a felülvizsgálati kérelem indokait a felperes nem különítette el. A felülvizsgálati kérelem tartalmi indokai és a befogadhatósági okok között nagyfokú a hasonlóság, azonban tekintettel arra, hogy a felülvizsgálati kérelem indokolása több funkciót tölt be, nemcsak a felülvizsgálat érdemi tartalmi okára, hanem a befogadhatóságot megalapozó okokra is ki kell terjednie. Ezeket a felülvizsgálati kérelmet benyújtó félnek kell úgy bemutatni, hogy a felülvizsgálati kérelemből egyértelműen azonosíthatóak legyenek a befogadhatóság okai, valamint a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának ad) alpontja esetén az ahhoz kapcsolódó indokolás is. A felperes ez irányú indokolási kötelezettségének nem tett eleget, így a befogadási ok fennállását nem támasztotta alá.

[19] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadására a Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja alapján sem látott törvényes lehetőséget, mivel a felperes erre a befogadási okra nem hivatkozott, ezzel összefüggésben nem is jelölt meg olyan, az ügyazonosság követelményének megfelelő, a Bírósági Határozatok Gyűjteményében (BHGY) közzétett kúriai határozatot és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltérne.

[20] A fentiekre figyelemmel a Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján megtagadta.

[21] A felülvizsgálati kérelem befogadásának megtagadására figyelemmel a felperes azonnali jogvédelem iránti kérelméről a Kúriának döntenie nem kellett.

A döntés elvi tartalma

[22] *Felülvizsgálati kérelem befogadásának megtagadása, mivel a Kp. 118. § (1) bekezdésében meghatározott befogadási okok egyike sem áll fenn.*

Záró rész

[23] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadásának megtagadásáról a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján tanácsban, tárgyaláson kívül, indokolt végzésben határozott.

[24] A végzés ellen a további felülvizsgálatot a Kp. 116. § d) pontjában foglalt rendelkezés zárja ki.

Budapest, 2023. július 12.

Dr. Mudráné dr. Láng Erzsébet s.k.
a tanács elnöke

Dr. Banu Zsoltné dr. Szabó Judit s.k.
előadó bíró

Dr. Hajnal Péter s.k.
bíró

Dr. Heinemann Csilla s.k.
bíró

Huszárné dr. Oláh Éva s.k.
bíró

A kiadmány hitelül: